

164
2. 1894 THE
PRISONER OF CHILLON.

TRANSLATED INTO TELUGU VERSE

BY

Srishtu Jagannadhasastry.

First Grade Pleader, Rajahmundry.

శ్రీ కృష్ణ-జగన్నాథశాస్త్రి విరచితం

చిలక బంది అనుభూత సౌహృదము.

Printed at

Mr. DAMARAJU SIVARAMAYYA'S

SRI TRIPURA SUNDARI PRESS.

Ellore.

ALL RIGHTS RESERVED.

Price 6 As. Exclusive of Postage.

1894.

THE

PRISONER OF CHILLON

TRANSLATED INTO TELUGU VERSE

BY

Srishtu Jagannadhasastry.

First Grade Pleader, Rajahmundry.

శ్రీ శిష్టు-జగన్నాథశాస్త్రి విరచితంచైన

చిలకొబంది అనుభూతృసాహృదము.

Printed at

Mr. DAMARAJU SIVARAMAYYA'S

SRI TRIPURA SUNDARI PRESS.

Ellore.

ALL RIGHTS RESERVED.

Price 6 As. Exclusive of Postage.

1894.

PREFACE.

'Byron's Prisoner of Chillon' like Gray's Elogy, is one of the most popular pieces of the English Poetry, and every University student is familiar with it. To cherish an idea of translating such a work into a vernacular, which is Telugu in this case, is therefore, an excusable ambition. Though it is not an easy task to translate into Telugu verse successfully, I have tried my best to render it as literally and as idiomatically as possible. To give the reader an opportunity of comparing the translation with the original readily, I have given the number of each stanza in Roman figures and of the lines in ordinary figures in the body of the work. I have, however great diffidence in publishing the work and any suggestions offered by the kind public will be thankfully received.

13th May 1894.

S- JAGANNADHAM.

శుద్ధ పత్రిక.

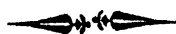

పుట.	పద్యము.	పాదము.	తప్పు	బిచ్చు.
సంఖ్య.	సంఖ్య.			
౫	౧౪	౧	చెమ	చేమ.
౮	౩౩	౩	సుల్లాసముల.	సుల్లాసమున.
...	౩౫	౧	వాఁడు	వాఁడు
...	౩౬	౪	సంతసంబురన్	సంతసంబునన్
...	౩౮	౧	డడగి	నడగి
౯	౪౨	౧	జేరసాల	జెరసాల
౧౦	౫౨	౩	స్త్ర)	స్ర)
౧౨	౬౫	౧	ఎవఁడొ	ఎవఁడొ
౧౩	౬౭	౪	ఎండిపోయ	ఎండిపోయె
౧౪	౯౮	౪	కాడొ	కాదొ
౨౦	౧౦౨	౪	యండ	యుండ

శ్రీ రస్తు.

చిలాన్ బంది

అను, భాగ్యసాహృదము.

క॥ సిరికిరవగుసీమన్ గవి

వరుడుమహా భ్యాతిపరుడు బైరననంగా

బరగునతడురచియించిన

పరమాద్భుతకావ్యమాండ్రభాషరచితున్

వ॥ అవధరింపుడాకవినరుండు శతకృత్ రుగాంబ్రభ్యాతినొందెనాకావ్యంబుల “చిలాన్ బంది” అనునది సర్వరసోపేతంబై సకలజనానందకరంబై విలసిల్లు నాకావ్య ప్రారంభంబున స్వేచ్ఛాభివర్ణనంబు నా చిలాన్ బందిగ ప్రశంసయు నాతండుగా వించెనెట్లన్న॥౧॥

శా॥ బంధానీకముగట్టజాలనివనో! భాగ్యసాహృద్య! ని

ర్బంధంబేమియులేకకాలెడు “స్వతంత్రస్వేచ్ఛ”! కారానివే!

శాంధంబందుఁ బ్రకాశమందెరఘనీయావాసమచ్చగనన్

బంధాతీతహృదంతరంబగుటనిస్సంధిపవీబంధమున్॥౨॥

సీ॥ అట్టివానినిబంధింపనలపిదైన

చేమికలదువిచారింపనిలదవ్వదీయ

గాఢనిశ్చలబద్ధరాగంబొకండు

దక్కన్వేచ్ఛాను గామిస్వా తంత్ర్యమహిమ॥౩॥

మ॥ భవదాత్మప్రభువున్ స్వతంత్రగరిమా! బద్ధాంశులై యార్ద్రమై

పవలుంగాననిమిదైలో మెలగుచో బండిగృహంధంబునన్

భవదర్ధంబగుహింసయేజయముగా భావంబునల్లోక మెం

చవియద్యేశమునింపెవాయురయ పక్ష శ్రేణికిన్ ర్తితో॥౪॥

శీ॥ పావనాలయమనీబందిగంబుచిలాన బలిపీఠమానీదుపాడునేల।

బానివర్దనునొక్కపావనపురుషుండు బహువత్సరములందుబాధఁబడియె।

నడుగులరాపిడినరుగునంఘ్రులచెహ్నమశ్శమయ్యాస్థలినసటఁబోలి।

దిగియంటునందాకతిరిగెనాతండట నునురెల్లనచ్చటనుడిపికొనుచు॥

గీ॥ అట్టిపదపద్మచిహ్నములఱగిచెరగి।

పోకనిలుచుండుగాతనేప్రెద్దనచటఁ।

గ్రుద్ధదుష్టాధిపాలకక్రూరకర్మ।

నీకునకుఁజూపింపిమొరలిదుచునుంట॥౬॥

వ॥ ఇట్లాకవివరుండు దొలుతస్వేచ్ఛాభివర్ణనంబును గారాప్రశంసయు గా
వించి తొల్లిజర్మనీదేశంబున బానివర్దనువానిజనకుండు పూర్వమత పరిత్యా
గంబును నూతనమతావలంబనంబునుగావించిన నప్పటిపరిపాలకులది సహిం
పజాలకవానిషట్పుత్రసహితంబుగ నానాహింసలపాలుజేసిరి జనకునివధించిరి-
యార్యురిభాతలలోనొక్కని నగ్నింబడఁద్రోసిరి ఇద్దర రణాంగణంబునఁగూ
ర్చిరి మువ్వరఁజిలానను ఘోరాకారకారాగృహంబున శృంఖలాబద్ధులం జే
సెనైచిరియామువ్వరిభాతలలోనిద్దరాచెరసాలమృతినొంది యచ్చటనసమా
ధిగనిరి తక్కినయొక్కరుండు బానివర్దనువాడు ప్రాణావశిష్టుండై యెట్టకే
లకువిడుదలంఁగాంచి యాతండాబందిగంబున ననుజద్వయ సహితంబుగఁ బ
డినపాట్లువివరించినట్టు బైరనుకవివరుండు చిత్రవిచిత్రకల్పనా చాతురీ మా
ధురీధురీణంబుగవిరచించిన “చిలానీబంది” అనుభాత్రసౌహృదంబునకుగ
ధాక్రమంబెట్టిదనిన॥

కథాపారంభము.

I ౧—౨౬

ఉ॥ నాతల తెల్లనయ్యెనయినన్మదుకుండనుగాను నేహతా।
 ద్భీతతచేతకొందరకుఁబెంపరియొక్కటరాత్రియందుచం।
 ద్రాతపతుల్యమైపరగునంద్రుతదీయశిరోరుహంబునం।
 ఘాతమునాతెరంగదియుఁగాదువినఁగడునద్భుతంబగున్॥

గీ॥ వంగెనంగకములు పాటువలనఁగాదు।

జననమాదిగనేచెరసాలఁబడుట।

నటనికృష్టపువిత్రాంతినందిత్రుష్ట।

పట్టినట్లుగనవిపాటవంబుదప్పె॥౨॥

గీ॥ జగతిలోపలవాయుఁససారతార్క।

రశ్మిదర్శనముఖశుభవ్రాతమునకు।

భోగచాహ్యతనోచినపురుషులందు।

నొకడుఁగానుండువిధివిధియొసఁగెనాకు॥౩॥

వ॥ ఇట్టిశుభనిషేధంబులకుంఁగారణంబెట్టిదనిన॥౪॥

ఉ॥ లోకములోనరుండు మదలోభములం జరియించిదుష్కృతా।

స్తోకతఁజేసిశిక్షబడిత్రోయఁబడుంజెరసాలఁగానినే।

నోకడుభక్తి నాజనకుఁడొప్పనిపూనుమతావలంబనన్॥

శేకొనిబందెసంకెలలఁ జిక్కివరించితిజాపుధీరతన్॥౫॥

క॥ ఆజనకుఁడునూతనమత।

పూజావిధులోలఁదాల్చి పూనికెవానిన్॥

భాజనమనివిడనేరక।

రాజిల్లెంగొరతనసుపురాలఁగమ్మతుండై॥౬॥

క॥ చీకటికారాగృహమున।

నాకతమునఁ జేసియమ్మహాత్మునితనయుల్॥

చిలానీబందిలను భాగ్యసౌహృదం.

వీకరవాసమునేసిరి।

తోకమునకుఁదండ్రీకీడుతోడరకయున్నె॥ 2॥

గీ॥ తొలుతనేడ్వరమిప్పుడునిలచెనొకఁడు।

వారిలోపలయావనమారకుండ।

నారుర్వరఁడగిరినాథకృపఁదొకండు।

గడచెనాద్యంతమొకరితెగడపికొనిరి॥౩॥

గీ॥ క్రొత్తసిద్ధాంతములకొకొసఘూర్చ।

మానమాననులైనయర్హులైననుబు।

వేడ్కఁదొడరించుహింసకు వెనుకఁదియక।

నిలచియుండిరహంకారనిరతులగుచు॥౪॥

గీ॥ అగ్నినొకఁడిద్దరాహవధూమిలో।

రిపులులేడటంచురితలాడు।

నీశుకొరకుజనకుఁడిల్లినగతిచచ్చి।

ప్రాణమిడిరివారుభక్తికొరకు॥౫॥

క॥ కారాగృహమునమువ్వర।

మారయఁద్రొంగఁబడితిమటవారలలో।

ఓరిరియిద్దరుద్దరశః।

నీరీతిందుడకుఁజిక్కిలేనొకరుండె॥౬॥

II ౨౨—౪౨

కా॥ ప్రాచీనోన్నతకడ్యసంపృతగుహభౌతిప్రభూతాధ్యమై।

యాచిల్లొకజెరసాలగ్రాలునటమధ్యగొప్పలైతెల్లవై।

తోచుకొన్నభములేడుకొణములతోదోరంబులైచూడ్కికిం।

దోచుంధాసుకరంబొకండనదుమైధూమప్రియంబందినా॥౭॥

గీ॥ మండమైనట్టికుశ్యంబుమధ్యమందు।

బీటువారిసరంద్రంబువెంటమారి।

మార్గ మేదిసకిరణంబుమనక కాంతి।

చేతఁగను వెలుగొందెనాచేరగృహంబు॥౧౩॥

గీ॥ మిగులఁ జెనుగల్లు మేదినిపై పోకు।

లాడుతరణికిరణమచటనమఁచె।

బ్రహ్మమిమిదఁబై నుండిపడియటఁ।

గ్రాలురిక్క- వెలుంగుకరణిఁదోప॥౧౪॥

చ॥ మరియును॥౧౫॥

క॥ ఒక్కొక్క-కూచమందున।

నొక్కొక్క-టియును పకడియమందును ద్రుఢమై।

యొక్కొక్క-కడియమందున।

నొక్కొక్క-గొలనిను పనుండును గ్రరదాశి॥౧౬॥

క॥ ఆయును ముడేహయస్థి॥

గోయుండినపై చునుగులగ్రూరాకృతితో।

నాయును పపండ్లులోదిగి।

నాయూయంగక ములందు నాటుకపోయె॥౧౭॥

గీ॥ గంట్ల చేబడ్డ మచ్చలీకాయమందు।

మాయకవినిల్చుకొత్తలై మదికిదోచు।

నీదినంబులుకడఁ జేరియేగువరకు।

భారమైతోచెనవియలెప్పలకునిపుడు॥౧౮॥

ఉ॥ భారములయ్యెఁబ్రాదు సౌభవకృతముల వత్సరముల్ గనుంగొనన్।

దూరములై నపాడుకనుచోయికినెదినముల్ గణింపగా।

నేరనుపత్సరంబులవి నేటికినిన్నగతించెనంచునే।

నారసిచెప్పకీర్తుగలనావలివస్థుతి నొందిపోయిన॥౧౯॥

గీ॥ లెక్కమరచితి నాతమ్ముఁడొక్కఁడమండి।

కుందిచ్చుతి నొంది ధారుణిఁకూలిసపుడు।

బ్రతికిబీవచ్చవంబనవానిపక్క।

కదలనేరక పడియున్నకాలమందు॥౨౦॥

చిలన్ బండిలనుభాగ్యసౌహృదం.

III ౪౮—౬౮

క॥ ఒక్కొక్క స్తంభముననుము|

నొక్కొక్కనిశ్చంఖలములనొగిగట్టిరరుల్|

లెక్కకుమువ్వురముండియు|

నొక్కకరము వేరు వెరనుంటుమియచట॥ ౨౧॥

గీ॥ ఒక్కయడుగై నంగదలంగనోపలేము|

కడగియన్యోన్యవదనముల్ గానలేము|

మమ్ముగొత్తగఁజూపునామసకకాంత|

యచటలేకున్నవై వర్జ్యమందియ్యెను॥ ౨౨॥

గీ॥ ఇట్లుకలసియుమరియుప్రత్యేకముగను|

హస్తములఁగట్టుపడిహృదయములఁగలసి|

యేకమైయటమెలగెడునేముపుడమి|

బంచఘాతాప్తికినిబేదవడితిమకట॥ ౨౩॥

ఉ॥ ఆదశనైననొండోరుల యార్తనినాదములాలకించియా|

శాదరవాక్కులాడి యితిహాసముఁబాపిపురాఁవీరగా|

నోదయముల్ఘటించి మరియొండోరుచిత్తములుల్లసిల్లగా|

సాదరఁముప్పఁజేతుమచియాత్మవిషాదముకొంతవాపగా॥ ౨౪॥

గీ॥ అవియుగూఁడనిరుత్సాహమయ్యెదకు|

హాగశధ్వనీరసంబైగతించె|

మున్నువలెఁగాకగద్గదమునువహించె|

ననుచుఁదెలిపెనుశేరప్రతిధ్వనులయలివు॥ ౨౫॥

క॥ ఆనినదంబశ్రావ్యం|

బై నామదిదోచెనూహయగునోయేమో|

మావైసర్గి కనదముఁగ|

నానిననముదోచదయ్యె నాత్మకునాకు॥ ౨౬॥

IV ౬౯—౯౦

గీ॥ నేను బెద్దనుమువ్వురిలోనఁగానఁ
వారిలోదార్చియుత్సాహపరులఁజేయఁ
వలసినది నేనయోపనవరకునట్లఁ
చేసితినివారుఁదమవంతుఁజేసినారు॥౨౭॥

క॥ కడవానినాదిజనకుఁడుఁ
గడుఁజేమిఁగారవింఱు గనుబామలచ్చుం
బడినట్లుతల్లివాతఁడుఁ
వడసిగగననీలదృష్టిఁ బడసినకతనఁ॥౨౮॥

గీ॥ వానిఁగూరిచికటకటఁబడితి నాత్మఁ
నట్టివిహగంబుదురవస్థనట్టిగూటఁ
నుంటఁగనుగొంటనెటువంటియుపలమనముఁ
గరిగినిజముఁగఁగటకటఁగనకయున్నె॥౨౯॥

గీ॥ గరుడపోతంబు స్వేచ్ఛమైతిరుగునాడుఁ
పొడుచురవిఁగాంచియాష్టదమునువహించుఁ
కరణినేమును స్వేచ్ఛమైకొలునాడుఁ
పవలుగనుగొన్నరమ్యమైపరగెనాకు॥౩౦॥

క॥ ఆపవలువలెనెరమ్యం
బైపరగెనునాడుచిన్ని యనుజుండరయఁ
న్నాపవలువసానముఁగనఁ
నోపదువేసంగియంతయుడిగినదనుకఁ॥౩౧॥

క॥ ద్రువగతరవిక్రంకడువే
సవియంతమునందువరకుశ్రాంతింపనిదీఁ
ర్ఘవికాసపువేసవియగుఁ
ధవళహిమాంబరదినేత తనుజూతంబై॥౩౨॥

గీ॥ కాననాతండునిర్మలమానసుండుఁ

చిలాన్ బంది అనుభాత్యసాహృదం.

కాంతివంతుండు నైసర్గికమున నెపుడు।

మిగులనుల్లాసములనుండువగవులేడు।

కంటనీరన్నదెరుగఁడేకారణమున॥ ౩౩॥

ఉ॥ అతనిగంటనశ్రువులొకప్పుడుఁగల్గవుగల్గెనేనెనఁ।

జాతదయార్ద్రచిత్తమున సఁభవమాపరునాపునాపదా।

వాతమునఁగనుఁగొని నివారణవోపమినప్పుడద్రినఁ।

జాతయురీప్రవాముల చాడ్చునసాగునిహోర్తిహోర్వమి॥ ౩౪॥

V ౯౨—౧౦౬

గీ॥ మరియరు రెండవవాఁడునిర్మలమనసుఁగఁ।

డయ్యుఁడనజాతివారితోననినెదుర్వఁ।

దగినవాఁడుగనిర్మించె ధాతవాని।

సంగరంబులనాతనిసాటిలేడు॥ ౩౫॥

ఉ॥ కాయపటుత్వశౌర్యములు గల్గినవాఁడునెడఁగఁజూచులో।

నీయిలఁగల్గుశూరజను లెల్లరుఁగూడిన నతఁడొకఁడే॥

మాయఁగఁగూల్చునొక్కరుఁడమోగుషమిత్రిమలఁగుఁ డెనో॥

పాయకనిల్చి కట్టుదుఁట బాగొములేచ్చును సంతసంబుర॥ ౩౬॥

గీ॥ అట్టిశూరుండువానికేనకటమున ప॥

గొలుసులనుగట్టుపడియుంటకుందుచుంట॥

యతనిప్రకృతికిఁదగినట్టి ముచుపుగాదు॥

శృంఖలధ్వనిచేఢృతిచేఢెనతండు॥ ౩౭॥

గీ॥ అతనిసారంబులోలోనడడగిపోవఁ।

గన్నులారంగఁగటకటాకన్నకతన॥

నిజముగానాదినీరీతినీరీసించె॥

నేమొయనుచునుబుద్ధిసూహించినాడ॥ ౩౮॥

గీ॥ ఐనమాప్రియమైనగృహోంగణమునఁ।

బుట్టిపెరిగినవారిలోఁబోకనిలచి॥

(౨)

చిలాన్ బండి అనుభాత్యసాహృదం.

యున్నవారికిఁబోత్యాహముప్పతిల్ల।
లేనిపోత్యాహమేనుగల్పించుకొంటి॥ ౩౯॥

గీ॥ అతడుకొండలలోవేటలాడువాఁడు।
అటకునిరినివృకమువెంటాడినాడు।
వానికీచెరదుస్తరవాగ్ధియయ్యె॥
గాలిసంకెలకడఁగొట్టుకష్టమయ్యె॥ ౪౦॥

VI ౧౦౭—౧౦౫

వ॥ ఇట్టసకలసద్గుణసంపన్నులయిన నాయనుజులతోనన్నుం బంధిం
చినచిలాన్ బండెగంబుజేరంగెట్టిదనిన॥ ౪౧॥

గీ॥ ఆచిలాన్ జేరసాలకుడ్యములనంటి।
తెమనురామంబుఁబ్రఖ్యాతినమరంగన్న।
యొక్కరహ్యసరోవరమొప్పుచుండు।
వేయియడుగులయెత్తునవీచులలర॥ ౪౨॥

గీ॥ దానివారాసికూడెయేతావునందుఁ।
బారుచుండునొయదనూరుపడులయడుగు।
లెత్తుగానుండుమాపైనినిచటమేను।
మెలఁగుచీకటివిలువంకమదైకలదు॥ ౪౩॥

గీ॥ ఆచిలాన్ జేరహిమసి తాట్టాలకంబు।
నుండికొలచినకొలచేతనొప్పుచుండె।
వేయియడుగులుగలలోతునవీచుట్టు।
తిరిగిసేవించునట్టులాబుఁబజుదోకె॥ ౪౪॥

క॥ గోడయుఁబ్రక్కతరంగమః
జోడైచరకఽనానచ్చెజోవ్యాస్తదమై।
చూడఁదటాకముక్తైఁగడఁ।
బూడనిజీవత్సమాధిపోలికెనుండె॥ ౪౫॥

- గీ॥ అనిలవేగోపహతినిర్మలాంబరమున |
 హిమతుషారంబుచలివేళ నెగసియాడఁ |
 గలుఁగుగొనగొనరొదరేపవలుచెలంగి |
 తలలపై మ్రోగ నెడలేనియులివువింటి॥౪౬॥
- గీ॥ మీదఁబడఁగంటఁగడ్డిలమించివచ్చి |
 యపుడుచెరసాలయశ్శమెయల్లలాడె |
 నూపుదగిలియుఁజలియింపకుంటిమదిని |
 శ్రమవిమోచకమృతినంతసంబునీదె॥

VII ౧౨౬—౧౬౩

- వ॥ ఇంక నాపెద్దతమ్మునిపాటువివరించెద॥౪౮॥
- గీ॥ నాదుపెదతమ్ముఁడుకృశించినాడటంటి |
 వానిఘనఁదైర్యమెల్లనుచాసెనంటి |
 భోజనపదార్థములసహ్యాబుద్ధిగొల్ప |
 మానివేసెనుఘజియింపవానినతఁడు॥ ౪౯॥
- గీ॥ భోజనముఁజేయనదిమేముముతకకూడు |
 కూరయనిగాదుమృగయులకూడుఁగుడువ |
 మాకునలవాటుగలదభిమానమేల |
 వానివిషయంబుమాకేమివాంఛలేదు॥౫౦॥
- గీ॥ కొండమేకఁబిలికకుతుకముతోఁద్రావు |
 పాలబదులుపరిఘపంకయుక్త |
 మైనజలముమాకునానంగగఁలిగెఁబో |
 యచటనున్నకాలమందునకట॥౫౧॥
- ఉ॥ మాకటనిడ్డరొట్టెయొకమానవుఁడియిలనన్యమానవా |
 నీకముగొడ్లకైవడికునీనినయోమయకందరంబున॥ |
 గాకబిగింపఁగాఁదొడఁగుకాలమునుండిసహస్రవత్సరా |
 నేకనిబద్ధశృంఖలజనేక్షణవారిముసింగెఁబోకన॥౫౨॥

గీ॥ కానియివియేమిటికివాని కేనిమాకు।

నైననాతనిహృదయంబునంగక ములు।

నెండికృశీయింపనివి గావు హేతుక ములు।

అతనివైఖరియొకవిధమైచెలంగు॥౫౩॥

క॥ గరినిలువు సానుతలముల।

కరిగియదేచ్చావిహారమటసల్పుటకై।

యరికట్టుగల్గెనేనియు।

సరిపడదాతనికిరాజసదనమునిలువ॥౫౪॥

గీ॥ తడవికేటికినిజమునుదాచనేల।

వాండుమృతినొందెనేమందువానిపాట

కన్నులారంగఁజూచియుఁగడఁగిశరను।

వ్రాలిపడకుండఁబట్టికోచాలనైతి॥౫౫॥

ఉ॥ కాలముతీరిచచ్చుచెలికానికరంబునునాకరంబున॥

జాలఁగనైతఁబట్టికొనఁజచ్చినపిమ్మటనైనబంధమున్।

కాలివిరెండుగావరఁగఁగట్టిగనేకొరకంబ్రయత్నముం।

జాలఁగఁజేసినప్పటికిసాగకపోయెవృధాశ్రమంబుగ॥౫౬॥

ఉ॥ ఆతఁడుచచ్చికూలిపడెనప్పుడుబంధవిమోచనంబుగా।

నాతనిమాగుహంతరమునందచెమచ్చెడుమట్టినిట్టటున్।

జేతులఁద్రవ్వితీసియొకచెంతనుమిట్టసమాధిగట్టిలోఁ।

బాతిరిపూడ్చిపెట్టిరిశవంబున్నునిర్దయులైనశాత్రవుల్॥౫౭॥

క॥ వారిజమిత్రునిరళ్ళులు।

పారెడునొకచోటశవముపాతుండనుచు॥

వారలఁగానుకగానేఁ।

గోరితినాకోరిఁచనియెఁగొరమాలినదై॥౫౮॥

గీ॥ జన్మమాదిగస్సేచ్చానుసారముపు।

వెలయుమానవుఁజచ్చినపిదపనైనఁ।

బాడుబందెగముననిట్లుపాతఁజనద।

టంచుఁదలపోసితి నొకింత నాత్మనపుడు॥౫౯॥

వ॥ అయిన నదివ్యర్థంబైన తలంపయ్యె॥౬౦॥

గీ॥ వేడుకొనినను నాకోరిక విఘలమయ్యె

నట్లుకోరకయుండుటెయ్యర్హమగును

వారునిర్థయులైనవ్వపరిహసించి

పాతి పెట్టిరియచట నేవానినకట॥౬౧॥

క॥ మేమంతవిశేషముఁగా

గామముతోఁబోకమున్నుగౌరవముప్ప నే

బ్రేమించినజీవునిపై

నీమట్టినశాద్వలంబునిడిరిచదరు॥౬౨॥

గీ॥ వానివిడఁగొట్టుశృంఖలవ్రాతమరయఁ

బాతిపెట్టినశవముపైఁబడియటుండె

నరయనదిదానిపైగోరియనఁగఁగరగె

ఘోరహత్యారమైనట్టిగురుతనం॥౬౩॥

VIII ౧౬౪—౨౩౦

వ॥ ఇట్లునాపెద్దతమ్ముండు వృత్తినొందితీరెనింక నాచిన్నతమ్మునివి
ధంబు వినుపించెదనినఁడు॥౬౪॥

పంచపాచినీసము॥ ఎవ్వఁడుమావారికెల్లరక్షింపజేయెనుడుపుష్పము
రీతినింపొసంగె । నెవ్వఁడుజన్మంబునెత్తినదాదిగాఁ గడునబ్బరం
బునఁగ్రాసినాడొ । యెవ్వఁడుమాతల్లి యింపైనవదనారవింద
మచ్చుపడంగవెలసినాడొ । యెవఁడువంశమువారికెల్లనుగడుసా
రియై ప్రేమకాస్తదమయినవాడొ । యెవఁడుమతార్థమై యొల్లిన
తండ్రికి నధికతమంబైనయభిమతంబొ॥

గీ॥ నాపరామరికకుండుదినరుండెవఁడొ ।

బంధమోక్షముఁగనిసుఖపాప్తి నెవ్వఁ

గోరుమంటినాయాతడీకుర్రవాడు॥౬౫॥

క॥ నైసర్గికంబాలేకను।

రోసముపుట్టించినట్టిప్రాత్యాహముచేఁ।

బూసీకొనితాల్చుదైర్యము।

భాసిల్లెన్వానిమదినివాడకయింక॥౬౬॥

గీ॥ ఆతఁడరయగిరింద్రధైర్యాన్నితుండ।

యట్టివాడునుమదిహతుడైకృశించి।

దినదినంబునుగాడమైఁజెవులుదవిలి।

యెందుసస్యంబుకైవడినెండిపోయె॥౬౭॥

గీ॥ అకట! దైవమ! ఘోరంపుటడబుతోడర।

కున్నెబీవాత్మపక్షములోనరచాల్చి।

యెట్టియాకృతిసేగతిసేనిఁబొంది।

చూచుచుండంగనెగరిపొనోద్యమగను॥౬౮॥

సీ॥ ఘోరాహవంబునంగూలిరక్తములొల్క నెగటిపోనదిగంటి నీకు

ణముల। నుద్రిక్తకల్లోలముత్తుంగమై పొగి నిరిగడునంబుధివీచి

దొడరి। యల్లాలాడించుచోనటఁ జచ్చిపోదానింగన్నులారంగనేఁ

గంటిమరియు। జాడ్యపీడితుడైపిశాచకృతివహించు భయచిత్త

విభ్రమపాపింగు॥౬౯॥

గీ॥ నైననవియెల్లచిత్తభయానకంబు।

లిదియొయటవంటిభ్రమమిశ్రమేమిలేవి।

శుద్ధకష్టంబుదుఃఖంబుచూడఁబూడఁ।

జాగుగానైనఁజాపునిశ్చయముకొనుట॥౭౦॥

క॥ అక్కటవాడెనుచేహం।

బెక్కడినెమ్మదియొమరియునెక్కడిశాంతం।

బెక్కడిమానముతాలిమి।

యెక్కడిదోకలిగఁజిక్కుటింపైతోచె॥౭౧॥

గీ॥ వెతలఁజెందియబాపములొందువకును।

మిగులదయయును నెనరునుమీరునట్టి|

హృదయమువదానుబోయినపిదపనుండు|

వాగ్మికై పొందెవలవనివంతయతఁడు|| ౭౧||

1. ఇట్టిదుర్దశనున్ననెవ్వనిచెక్కెళ్ళ కెంజాయగోరికికేగేయియ్యె!
నిద్దంపుచెక్కి-లినిగనిగల్గిరిసిం చె నింద్రాయుధస్సూర్తియేపుతరిగి|
మెల్ల మెల్లగబోవుమెలపునందళతళ మించులకనుకాంతిమించితోడరి|
వెలిగించెజెరసాలవిస్మయంబుగనట్టిమానిసేసఁబగులమాటయొక్క||

గీ|| తైనబలుకఁడునిట్టూర్పునైననిడడు|

కనియునిట్టియకాలసంఘటనతనకు|

గలిగిననునూత్తువిశ్వాసబలముచేత|

సహనముననోచ్చెనెట్టికష్టములనైన|| ౭౨||

గీ|| మంచిదినములుకలవన్నమాటకొంత|

యడఁగునాయాసనిలిపెడునాసకొంత|

పలుకునాతఁడుగొణిగెడుపలుకుతోడ|

మానమగ్నుడనైనేనుమానుపడఁగ|| ౭౩||

గీ|| అందరునునష్టమైపోయిరకట! యీతఁ|

డొక్కఁడున్నాఁడుగదయనియూహతోడఁ|

దనరవీడునుజీవరకుఁదక్కఁడాయె|

సనెడుతుదిచింతయెక్కుడైయాత్మగలచె|| ౭౪||

గీ|| దుర్బలఁబొటమిక్కిలితూలుప్రకృతి|

సడలివెడలెఁడునిట్టూర్పుసన్నమయ్యె|

నంతకంతకుదీర్ఘమైయడఁగిపోయె|

వెడవెడఁగఁదోచెనాయదియెడపడడప|| ౭౫||

11. వీనులొడ్డితిఁగానివిందునేమోయని వినజాలనైతినినదమేమి|

భయవిహ్వలతజేతబలువరించితిగానిపలుమారుపిలచినబలుకఁడాయె|

నిస్సహాయునుమాటనేనెరింగితిగానిభ్రాంతిపాశముబుద్ధివదలదాయె

బిలచితిఁబలికిననుభివునిన్నట్టుల వీసులఁబడెఁగానివిభ్ర)మంబె||

గీ॥ గొప్పలంఘనమున నాదుగొలుసుండెంచి
కొనిరయోధ్ధతిజనితినాతనిసమీప
మునకు నైనను ఫలమేమి మున్నెకాట
డనవు గొనిపోయెనిక నటనాతడేడి॥ ౭౬॥

గీ॥ అక్కటా! వానిగనుగొన్నైతి నేచట
నేనొకడనుంటికటి నెలవునందు
నేనొకండనఁబ్రతికితి నేనొకండఁ
బాదుచెరతడిశ్వసనంబుబడయుచుంటి॥ ౭౭॥

గీ॥ అంతరించుమదన్వయావనిజమునుండి పడకుండనన్నాగుతోడి మెయి
తఁడు! ఆద్యంతరహితమైయలరునంతకా లాత్మమునకు నాకు నడ్డ
గట్టు! ప్రియతమంబును జివరికిఁ జిక్కినిలచిన యొక్కటే యైనయా
యుక్కుకొలికి! తగియూడిపడిసోయెవగవంగఁబాఁత కంటై
నయిట్టితానంబునందు॥

గీ॥ నాసహూదరులద్దరునష్టమైరి
యొకడిలాగర్చమందుననొకఁడుపైని
యసువులిడిపడియుండిరియనదలగుచు
గాలధర్మంబు నెవ్వారుగడపఁగలరు॥ ౭౮॥

గీ॥ కదలకున్నట్టియాతనికరమునాదు
కరముచేబట్టిచూచితకటకటా! యి
కేమియున్నదిచలిముద్దయెంచిచూడ
నట్టిచలిముద్దనాకరంబుయ్యెనవుడు॥ ౭౯॥

గీ॥ కదలంగనటునిటుంగదలయత్నము సేయఁ గాయంబునబలంబుగలు
గఁదాయె! నింక సజీవుఁడ నేయనిమాత్రంబుబుద్ధిలోనొక యూహ
పుట్టెఁగనఁ గ! నీప్రీతార్థములిక నెన్నటికినిగల్గ వసునిశ్చయముమ
దికైనయప్పు! డిట్టివెత్రితలంపులేయందుబుట్టును జావక్కుడితినేల
చావలేదా॥

గీ॥ తెలియజాలనునా కునీయిలను బ్రతుక!

నాశలేమియు లేవిక నాశ్యయందు।
గలదువిశ్వాసమొక్కటెయిలనునాకుం।
గానియదిచావనీదుస్వభూతవిధిని॥౧౦॥

గీ॥ తత్త్వంబున నేజడత్వంబుగంటి।
నప్పుడేమైనో గానియిప్పటికిని।
దెలియఁజాలను గాలియు వెలుగుదొలుత।
నణగెఁజీకటిసహితమునణగెఁబడవ॥౧౧॥

IX ౨౩౦—౨౪౦.

గీ॥ చిత్తవృత్తి నశించెను నేష్టదక్కె।
నిండ్రియజ్ఞానమంతయునిమ్ముదప్పె।
శూన్యమయ్యెను సర్వంబుఁబాడనచటి।
రాలలోపల నేనొక్కఁ యైతి॥౧౨॥

గీ॥ మంచు మంచిన పొదలేని మలలమాడ్కి।
జ్ఞానమజ్ఞానమును చెండు గానకుంటి।
సర్వమత్తరిశూన్యమై శైత్యమయ్యె।
మరివివర్ణముఁ గాఁదో చెమాన సమున॥౧౩॥

సీ॥ కనుఁగొన నదినిశ కాదవిపవలును గాదు భారములై నకన్నులకును।
భారమైతో చెడుకా రాలయములోనికను మాపుచూపును గాదు చూడ।
నావరణమఁ మ్రొంగునా కాశశూన్యంబు స్థానంబు నేరుగనిస్థావరంబు।
లేవునక్షత్రముల్ లేదు ధారుణితరి లేదు వర్షంబులు లేవు లేవు॥

గీ॥ లేదు పరివర్తనము లేదు లేదు మేలు।
లేదు కీడు విచారించి మాడఁబూడ।
మానమును మృతిజీవానుమానకంఠ।
కంబునిశ్చలభావంబుఁ గలిగియుండె॥౧౪॥

గీ॥ గాఢనిశ్చలజాడ్యసాగరమునందు।
రూపమడఁగియ పారమై చూపుమాని।
ముగ్ధతను దాల్చి నిశ్చలతను వహించి।

యున్నయట్లయ్యే సేనప్పుడున్నరీతి॥౮౫॥

X ౨౫౦ — ౨౯౯

వ॥ ఇట్లునిశ్చలంబునజడభావంబుదాల్చి సర్వజ్ఞానశూన్యంబుననుం
డఁగొంఁగొకవడికి॥౮౬॥

క॥ కలకలరవములంబలుకులు|

చిలుకుచువ్యధఁజెందునాదుచిత్తంబునకు॥

వెలుంగిడువిధమునఁదెలివిడు|

పులుగొక్కటివచ్చెగానములువిలసిల్ల॥౮౭॥

గీ॥ గానమప్పుడువిరసుంచెఁగ్రాతెమరల|

వీనులెన్నడునటువంటివితమధుర|

గానమాలించియెరుగవుగానఁగనులు|

హర్షవిస్మయములఁగృతజ్ఞాంచితముగ॥౮౮॥

క॥ విప్పుకొనిపారఁజూచితి|

నప్పుడుపొడగానఁజూలవైతినిధరలో|

ముప్పునకుఁబాలుపడికడుఁ|

దిప్పలుబడియుంటినినుడింగుతుకమున్॥౮౯॥

గీ॥ మెల్లమెల్లఁగఁగ్రమముననుల్లసిల్లెఁ|

దొంటిగతినినుడిండ్రియస్తోమమరయఁ|

బూడఁగలిగితిఁజెరసాలచుట్టునున్న|

గోడలను నేలమున్నట్టిజూడనవుడు॥౯౦॥

గీ॥ గోడలోనున్నరంధ్రంబుగూడదూరి|

మిణుకుమిణుకనివెలిగెడుమిత్రురశ్శి|

నచటఁగంటినిమున్నటియట్లపా॥కఁ|

బులుగునుంగంటినారంధ్రమునఁజొరంగ॥౯౧॥

శా॥ఆరంధ్రంబునదూరివచ్చిహృదయాహ్లాదంబుగామచ్చిక॥

జేరన్వచ్చెనుబక్షిరాజమటకుంజేయికకున్లోనుగాఁ|

గారామందిరమందుఁజెట్టుపయినంగారాబుతోదొల్లిసం।
చారంబందినరీతిఁగ్రమ్మఁజెమహా సంతోషమొప్పారగఁ॥౯౨॥

క॥ నీలచ్చదములరమ్మం।
జైలీలఁజరించునావిహంగముమదికిఁ।
గేలియొసర్చుచుగీతా।
జాలాముగానంబుసేసెస్వరయుక్తముగఁ॥౯౩॥
శా॥అసంగీతమువీనుదోయికొసగఁహర్షంబువేసుద్దులఁ।
భాసిల్లంబ్రకటించెనాకొరకచెప్పందల్చెనోయేముకో।
యీసాదృశ్యముగల్గుపక్షినిలమున్నీక్షింపఁగాలేదికే।
వాసంబందునఁగాననంచుమదిలోఁబల్కారునేదల్చితినఁ॥౯౪॥

గీ॥ అదియునావలెసహవాసినాత్మగోరి।
వెతకుచున్నట్లుతోచెనామతికిగాని।
నేనుబడ్డటికప్టార్థమైనఁగాని।
పొందకుండుటనికగ్రమాపులుగురేడు॥౯౫॥

క॥ ననునిలపైఁజేమింఁచెడు।
జనులెవ్వరులేరటన్నసౌహృదభావం।
బునననుబేమించుటకై।
చనుఁదెంచెంబోలుఁబక్షిచంద్రంబటకుఁ॥౯౬॥

సీ॥ ఆచెరచివరఁదానల్లనఁగూర్చిండె నుత్సాహమిచ్చెడునుచితగాన।
ములుపాడిచరియించె ముందటిస్తంభనజడభావములుమాన్వికడ
కుండెచ్చె। బంచేద్రియజ్ఞానపరిమఁగ్రమ్మరఁ గూర్చితలపోతబుద్ధి
కిఁగలుఁగఁజేసె। దానినివిడిచిరోతప్పించుకొనిపంజరమునుండినా
పంజరమునవారిల॥

గీ॥ వచ్చెనోగానియెరుగనువాస్తవంబు।
చెరవిధంబెల్లచాగుగఁజిత్తమునకుఁ।
దెలిసియుండుటనీకదివలదటంచు।
బుద్ధిగోరెదనించులపులుగురేడు॥౯౭॥

సీ॥ అది చూడది వినుండియా కాశ పథమున బత్తి వేషము దాల్చి వచ్చినట్టి
అలపరామర్శి కుండసిమదిభావింతుం గడచన్న మద్భాగిత గరుణన
న్ను చూడంగదిగివచ్చినాడే మొయసి కొన్ని మారులు దలచితి మన
మునందు! దుఃఖంబు హర్షంబు దోచును దోడుగ నామాటమదికె
క్కినప్పుడెల్ల॥

గీ॥ దేవత్వమియింపు మామాట తేలియకంటి!
బారిపోయెను దుదకు నా పక్షయిష్టంబు
మర్త్యభగమనిదృఢముగ మదికిందటై
కాడొవిడ నాడిచను సెయాకరణిమరల॥౧౮॥

గీ॥ నన్ను రెండవ పరియిట్లు బిన్ను జేసి!
మరలనొంటరి గాఁ జేసి మరలండఁతడు!
పాడెపై బెట్టినట్టి శవంబనంగ!
నొక్కండనయుంటినక్కండను కుక్కదక్కి॥౧౯॥

సీ॥ ఒంటరి నేనుంటిమింటిపైఁగనుపించు విడియెంటి మేఘంబు విధము
దోప! రవిప్రకాశింపంగదివియెల్లనిర్మలమై చలంగంగ నొక్క
యంబువాహ! మంటదోపనారయనా కాశ దేవత మొగముచి
ట్టించుకన్బొమలమోడ్పు! గానెంతుఁగాదో! యా కాశంబునీల
మైవిలసిల్లనవనిహర్షాప్తిబోదల॥

గీ॥ కార్యమేమియు లేకుండ కారుమబ్బు!
విడిదియొక్కటియచ్చట వెలయుటకును!
గతమొకంతయు నైనను గానరాదు!
కొంతతరియిటుచననొక వింతగలిగె॥౨౦॥

XI 3౦౦—3౧2

గీ॥ నాయవస్థకు బరివర్తనంబుగొంత!
గలిగెఁజెర పాలకులు జాలింగనిరినన్ను!
నందులకతంబు సెరుగ వారై తెపరుల!

కష్టములకోర్చునభ్యస్తకరినమతులె॥౧౦౧॥

గీ॥ ఐననన్నదయార్దులైయాదరించి

నాదుసంకెలవిడంగొట్టినారువిడ్డ

గొలుసునూడినమేకులుకుతలమందు

నదటబడియండనందునరాడగలిగె॥౧౦౨॥

క॥ కందరముబోలునాచెర

బందంబులులేకనాల్గుస్కలనడుమక

సంమలదిరిగితిదృష్టి

శెంచినయంగుండుబోలెజిత్తంబలరె॥౧౦౩॥

సీ॥ అంగలుచాచుచునదియెల్లమిగుటెవిడుదలగాఁగొంటివిస్మయము

గ॥ నొకప్రక్కనుండి యొండాకప్రక్కప్రక్కకు బైకిఁగిందికినే

నుద్రాకుచుండు నప్పుడడ్డంబుగనంతట దిరుగుదుస్తంభాలచు

ట్టునసంచరింతు స్తంభమొక్కక్కటి సరివింజుట్టుచుబోయి తిరి

గిచేరుదుబయిల్లెరుచోట॥౧౦౪॥

గీ॥ మరియుందిరుగుచుననుజసమాధియుగము

మట్టిచెక్కెనలేకుండవట్టిదుంట

దానిపైకాలుబడనీకతడవితడవి

కడగితప్పించితిరిగితిగతమువినుడు॥

గీ॥ కడఁబరాకుననాకాలువడనపూత

మానుగదవారిభూశయ్యలనుతలంపు

లవుడుగలిగించునెగరోజునవిశ్రముగ

నంధమయమయిభ్రమనొందునాత్మవిరిగి॥౧౦౫॥

XII 3౦౮—3౩౧.

గీ॥ గోడలోపలమెట్లుగాఁగొంతత్రవ్వ

యొక్కనాధారమొక్కటిసేరుపరచి

కొంటియద్దానదప్పించుకొనదలంచి

కాదునాకట్టియభిలాషగలనులేడు॥౧౦౬॥

క॥ మానవునాకారంబుల

పూనిననుకృతేమగాంచుపురుషులుచనియా

తానమునఁబూడ్చుబడరది

గానఁబలాయనముఁజేయఁగఁగననైతి॥౧౦౭॥

సీ॥ ఇంకనాకేమున్నదీధగాతలమెల్ల నధికవిస్తీర్ణకారాలయంబు

తనయులెవ్వరులేరుతల్లిదండ్రులులేరు చుట్టపక్కంబులుసూడలేరు

దుర్దశఁబాల్కుడఁదోడెవ్వరునులేరుమదినదితలచినప్పుడముఁగంటి

మదివారిఁదలపోయమతిచెడియున్నాడ దశనొందుచుండుదుఁదప్ప
కుండ॥

గీ॥ గట్టికడ్డీలుగలసోర్ల గండ్లదనుక

మైకెనెగఁద్రాకియున్నతపర్వతముల

గన్నులకువిందొనర్పఁగఁగరువుదీరఁ

జూడఁగోరితివేడుఁమైఁజోద్యముగను॥౧౦౮॥

XIII 33౨—౩౬౫.

సీ॥ అవిసేనుగనుగొంటినివితొంటిరితినేకనుపించెమా ర్వేమిగానరాక

నాశరీరముమారినలిగినవిధమున నవిపరివర్తనమందవాయె

లవర్షముల్ వెలిమించుకప్పిన నెత్తెనగిరిరాజినేనుగంటి నాక్రింద

విస్తీర్ణమైదీర్ఘమైక్రాలు సరసి నొక్కటిఁగంటిసంతసమున॥

గీ॥ నీలజల 'రోసు' నదిదరుల్ నిండఁబారఁ

గంటిఁగోసినచట్రాతికాలువలను

విరుగుఁబొదరిండ్లందుముకుచునురుకులాడి

పారువాహినిగుణగణధ్వనులువింటి॥౧౦౯॥

క॥ ధూరమునరజతశైలము

తీరునసితకుడ్యసమితిదీపించుపురం

చారసిచూచితిసితతర

మైరాజిలునోడచాపలల్లనఁజనగ॥౧౧౦॥

సీ॥ పిమ్మటఁగనుగొంటిసమ్మదంబుననొక్క చిన్నదీవినిదానినెన్నడ
రమె కలకలలాడినాకట్టెదుటనుగ్రాలి పచ్చికమిసిమిచేఁబ్రబలు
చున్న యొక్కదీవియఁగంటినొకతూరిఁగనుపించియదియద్యశ్యంబయ్యెనంత
నరయఁ జెరసాలనేలంతచిన్నదిగాఁచోచె విస్తీర్ణముననదివేడఁమెరయ॥

గీ॥ దానిపైగొప్పవృక్షముల్దనరుమూడు।

దానిపైఁగొండపయ్యెరుల్దనరవీచె।

దానిచెంతజలంబులుతటుకుతటుకుఁ

గొట్టుకొనుచునుప్రవహింపనట్టెగంటి॥౧౧౧॥

గీ॥ వింతవింతఁగఁగనుపించువివిధవర్ణ।

సౌరభాన్వితకుసుమసంచయములచటఁ

గోమలంబుగవికసించిగుతుక మెసఁగఁ

గుచ్చములవేలఁగనుగొంటిగోట్లకొలది॥౧౧౨॥

క॥ పురిచుట్టుచుట్టితిరిగెడు।

పరిభోదధినాడుమత్స్యపంజ్జులుగములై।

పరిపరివిధములనీడుచుఁ

బరమప్రీతింజరింపఁబైపైగంటి॥౧౧౩॥

గీ॥ కంకమప్పుడువేపీచుగారికెదురఁ

బతువెత్తేపములఁచూపిపరుపులిడియె।

నప్పుడదిపరివెత్తెడునంతరయముఁ

దాల్చియెన్నడుఁబోదంచుదలచినాడ॥౧౧౪॥

క॥ అప్పుడుబాహ్వోదకములు।

చిప్పిలిప్రవహించెమనసుచిటచిటలాడె॥

విప్పకయుండినసంకెళు।

లొప్పుగదాయనుచుమదికిసూహకడంగె॥౧౧౫॥

గీ॥ ఏనుగ్రమ్మరఁదిగితినిశ్వేచ్ఛఁబిదప।

నపుడునావాసమందున్నయంధకార।

మెక్కుదుగనాదుకనులపైచిక్కినగుచు।

భారమైనాశరీరంబు బయనంబడియె॥౧౧౬॥

గీ॥ ఎవనిరక్షంపమేముయత్నించినామొ

వానిఁబూడిచిపెట్టంగవైరిజనులు

నూతనంబుగఁద్రవ్వినగోతిరీతి

మదికిందోచెనుజెరసాలమరలదిగఁగ॥౧౧౭॥

గీ॥ గోడపైకెక్కనాయత్రిగోచరంబు

లైనవివిధవినోదపదార్థసమితి

గన్నులకుభారభావంబుగలుగజేయ

నట్టివిశ్రాంతివసరమయ్యెనపుడు॥౧౧౮॥

XIV 3౬౫—3౯౨.

మ॥ నెలలోవర్ష ములోదినంబులొగనక నేనేమియున్నెక్కలక

దెలియన్వ్యాసియెరుంగనిన్నియనుచుండెల్లంగగురేమియుక

నిలుపన్నేదుమదియనెత్రయుగళోన్మోలంబునందానిలో

నలుసుంచాపెదనన్నయాసమదిలోనాకెన్నెడున్నేమిచేక॥౧౧౯॥

గీ॥ విధికివేసారివేసారివిసికివిసికి

గటకటంబడియనుండంగఁగాలవశతఁ

దుదకుఁగొందరుజనులునన్వదిలిపెట్ట

వచ్చివిడుదలఁజేసిపోవచ్చుననిరి॥౧౨౦॥

గీ॥ ఏలవిడచితిరనినన్నునెవరినడుగ

లేదుపోవంగనేదారిలేదునాకు

బంధములనున్నలేకున్నభావముకటి

తుదకునిస్పృహగైకొనమదివరించె॥౧౨౧॥

గీ॥ కట్టకడకేగుచెంచిననరుణవారు

విడచిపెట్టిరిబంధాలవిరగఁగొట్టి

యరయనీమొద్దుకుఁద్యమధ్యప్రదేశ

మాత్రమంబయ్యెస్వీయమైయమరెనాకు॥౧౨౨॥

గీ॥ వారువదిలింపనచటికివచ్చినపుడు

౨౩

చిలనబండిలనుభాగ్రుసౌమ్యదం.

నాద్వితీయాలయమునుండినన్నదొలగఁగఁ

జేయవచ్చినవిధమునచిత్తమందుఁ

దోచియొకకొంతసేపుసేతొట్టుపడితి॥౧౨౩॥

సీ॥ సాలీశ్యతోనేనుసఖ్యంబుసేసితి వానిచికులవృత్తివరుసగంటి

వెన్నెలరాత్రులవేడ్యతోవిహరించు మూషకంబులఁగంటిమోద

మలర! వానికంటెనునాకున్యూనతయేటికి వసతివాడలుమాకువా

వియొకట! ప్రతిజాతికచ్చటఁబ్రభువునైయుండుటఁ జంపగవానిని

శక్తికలదు॥

సీ॥ వినుడుచెప్పెనదియేమివిస్మయంబా

పోరుపోకైమిలేకుండఁబ్రొద్దుప్రొద్దు

షంచితనమునమిగులసెమ్మదీనిఁబ్రతుక

నేర్చుకొంటిమిపసబడినికగ్రమరయ॥౧౨౪॥

సీ॥ కాశ్యపిగఁగొట్టినట్టిశృంఖలమునేను

సహచరత్వంబుఁగంటిమిసాహచర్య

దైర్ఘ్యముననుంటనిట్టితాత్పర్యమబ్బె

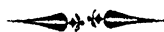
విడుదలైననునిట్టూర్పువిడచికొంటి॥౧౨౫॥

సీ॥ తొల్లిబైరనుకవివరుఁడెల్లకవులు

ప్రస్తుతింపంగనాంక్షయభావఁగూర్చె

నిల “జిలాకబంస” యనుకథనిప్పుడాంధ్ర

శయ్యిత్రస్థజగన్నాథశాస్త్రీగూర్చె॥౧౨౬॥

సర్వంబు నేకాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

10048

